

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 31 grudnia 2014 r.

Poz. 4526

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-V.4131.142.2014.JB WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 19 grudnia 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.)

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XLIII/518/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany uchwały nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Sierakowice, w części dotyczącej § 4 ust. 3, w zakresie słów: „obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży w jednym lokalu w przedziale 300 m² – 500 m² dopuszcza się wyłącznie za zgodą Rady Gminy”.

Uzasadnienie

W dniu 7 listopada 2014 r. Rada Gminy Sierakowice podjęła uchwałę Nr XLIII/518/14 w sprawie uchwalenia zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Sierakowice.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m. in. art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.) – zwana dalej jako „u.p.z.p.”.

Powyższa uchwała została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 19 listopada 2014 r.

W toku czynności nadzorczych, pismem z dnia 16 grudnia 2014 r. (znak sprawy: NK-V.4131.142.2014.JB), organ nadzoru zawiadomił Radę Gminy Sierakowice o wszczęciu postępowania nadzorczego w stosunku do przedmiotowej uchwały w związku z jej wadliwymi zapisami. Tym samym Rada Gminy miała możliwość odniesienia się do przedstawionych w piśmie zarzutów. Po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego Wojewoda Pomorski stwierdził, że niektóre postanowienia uchwały podjęte zostały z istotnym naruszeniem prawa.

W § 4 ust. 3 uchwały Rada Gminy zawarła zapis, zgodnie z którym „(...) *obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży w jednym lokalu w przedziale 300 m² – 500 m² dopuszcza się wyłącznie za zgodą Rady Gminy (...)*”. Powyższy zapis, poprzez uzależnienie możliwości budowy obiektów handlowych od zgody rady gminy wyrażonej po uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykracza poza zakres zagadnień, które winien obejmować plan miejscowy w oparciu o art. 15 u.p.z.p. Zgodnie z tym przepisem ustalenia planu powinny ograniczać się do wskazania przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Przepis ten nie daje organowi stanowiącemu gminy kompetencji do wprowadzania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obowiązku uzyskania zgody rady po uchwaleniu

planu na prowadzenie określonych inwestycji. Wskazać należy także, że wyżej przytoczony przepis został doprecyzowany w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003r. Nr 164, poz. 1587), w szczególności w § 3, § 4 i § 7. W związku z powyższym należy uznać, że nie każde rozstrzygnięcie związane z przeznaczeniem, zagospodarowaniem i użytkowaniem terenu może być włączone do ustaleń planu, a jedynie takie, które mieści się ściśle w ramach tego, co u.p.z.p. określa ogólnie jako ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego i określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

Wprowadzając obowiązek uzyskania indywidualnej zgody na prowadzenie określonej inwestycji Rada Gminy naruszyła zatem zasadę legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którą organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zgodnie ze wskazaną zasadą każda czynność organu władzy, w tym i rady gminy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Realizując konkretną kompetencję prawodawczą organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu określającym jego uprawnienia, zadania i tryb postępowania, a tym samym dopuszczalne granice działalności. Jeżeli organ stanowiący wykracza poza kompetencje przyznane mu prawem lub poza wytyczne zawarte w upoważnieniu mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co skutkuje istotnym naruszeniem prawa.

Wobec powyższego Wojewoda Pomorski stwierdził nieważność uchwały Nr XLIII/518/14 Rady Gminy Sierakowice w części dotyczącej § 4 ust. 3, w zakresie słów: „*obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży w jednym lokalu w przedziale 300 m² – 500 m² dopuszcza się wyłącznie za zgodą Rady Gminy*”.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

WOJEWODA POMORSKI

Ryszard Stachurski